

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények címzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat. Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyitltéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

ELLENZÉK.

Az öldöklés és gyújtogatás bére.

Brassó, ápr. 29.

A jelenleg Brassóban lakó hírhedt Axente Severu alias Joana Baciú azt híven, hogy a magyar hirlap olvasó közönség elfelejtette már azt a feleletet, melyet néhai Teleki Sándor adott volt felőle, midőn azt kérdezték tőle, hogy hát nem felel-e Axente röpiratára? ismét tollat fogott és két tárczacikket között a vasárnapi Gazetában. E pár cikk felelet akar lenni egyik kolozsvári magyar lap azon állításának megczáfolására, — mintha Janku Ábrahám bandita vezér lett volna. Elismeri, hogy szabadságharcunknak az oroszok által történt lerése után Jankut és ötét üldözték. — Gunyosan említi, hogy amuszák minket két hónap alatt legyőztek, holott ők már, hogy Janku és Axente, 10 hónapig harcoltak ellenünk.

Lehet-e, szabad-e, olyan harczzal kérkedni, a minőt Axente a védtelen Enyed ellen elkövetett?

Elismeri, hogy Jankut Kőrös-Bányán császi, katonaság elfogta volt, de a nép, ugymond, kiszabadította. Meg lehet — így folytatja Axente — hogy Janku akkor úgy járt volna, mint Horváth, mert a mi százados ellenségeink a magyarok és a szászok — megértik-e ezt a brassói zöld szászok? gondoskodtak mindenfelélegés fel Bécsig, hogy miuglygyünk leírva és felmutatva, mint banditák, gyújtogatók és rablók. Hát Enyed, Felvincz mit vétettek? El lehet-e ezt titkolni a történelem ítélőszéke előtt?

De halljuk az önvallomást!

„Lüders és Engelhard tábornokok, az orosz császári seregek vezérei, a kikkel Szászvároson ösmerkedtünk meg, azt hitték, hogy a hős magyarokkal legalább is egy félévig a hadakozás el fog tartani, nekünk néhány impériált adtak.

Alább ismét így szól az önvallomás:

Az ellenünk végrehajtott vizsgálatnak az eredménye az lett, hogy ezer-nolczszázötvenkettőben Schvarzenberg kormányzó által annyit adtak, mennyit kimutattunk, hogy elköltöttünk. Nekem 10 ezer forintot, Bálintnak 9 ezer forintot, Jankunak pedig, a ki Luderstől 300 rubelt kapott, hét ezer forintot fizettek... Milyen szép ez az önvallomás! Axente Severu bizonyosan beszámította kiadásai közé azt a kétszáz aranyat is, melyet Szentkirályon az enyedi menekültek között osztott ki, de maig sem találkoztam még olyan magyar, a ki elismerte volna, hogy ő Axentétől Szentkirályon aranyokat kapott, midőn Enyedről menekülve, Szentkirályra verődött.

Az önvallomás ezt is mondja:

Ugyanakkor az erdélyi két oláh egyháznak egyenként 30 ezer forintot adtak kárpótlásul a „szabadság harc” okozott károkért. — Tehát Janku, Axente, Bálint s a két oláh egyház 90.000 frtot kaptak, ide nem számítva a Lüders által Szászvároson adott néhány ezer impénalt. Még is csak szép az önvallomás!

És ez az ur, nem átálja magát, s már elhunyt társait Jankut, Bálintot, papát úgy gyalni, mint a kik az oláh nép érdekében fogtak fegyvert! Axente bukaresti tanár volt 1848-ig. Ott hagyta, haza jött s 10 hónapig tartó prefektuskodásért kapott 10 ezer forintot Sekwarzenberg-től, hogy Lüders-től mennyit kapott Szászvároson, ezt nem vallotta be.

Azonban kap évi 600 frt nyugdíjat is, a mely 45 év óta 27 ezer frt. Van muszka érdemjele is. Van halhatatlan gyászos emlékezetű neve Enyed történelmében. Kell-e ennél

több? A bukaresti tanárkodás bizonyosan nem hajtott volna annyit.

*

Politikai hírek.

Bíráskodás választási ügyekben. A képviselőháznak az a bizottsága, mely a Curiának képviselőválasztási bíráskodását szabályozó törvényjavaslat tárgyalására nyert megbízatást, szerdán tartandó ülésében fogja újabb tárgyalás alá venni ezt az évekkal ez-előtt benyújtott s részben már az előző ülés-
szak alatt letárgyalt törvényjavaslatot. Kilátás van ezuttal reá, hogy a törvényjavaslatra vonatkozó bizottsági jelentés még az országgyűlés nyári szünetéig előtt a ház elé kerül.

Az egyházpolitikai javaslatokat május 10-én tárgyalják újra a főrendiházban. A főrendiházi tárgyalás után — a mennyiben ez szükséges volna — a nuncizumot haladék nélkül — a bizottságok meghallgatásának mellőzéseivel — tárgyalja majd a képviselőház.

Néhány szó a 48-as függetlenségi programról.)

Magyarország teljes állami függetlenségét 1848-diki törvények szellemében s így a tiszta perszonál-unió alapján helyreállítani, ez képezi — köztudomás szerint — politikai programunk alapját.

Alkotmányos uton el akarunk tehát minden akadályt hárítani, mely ebbeli felvünk és politikai czélunk tetteles kivitelének gátlólag utjában áll.

Első és főfeladatunk imig az 1867. XII. t.-cz. eltörlését kieszközölni, s helyette oly törvényt alkotni, mely a nemzeti szuverenitás teljelt magában foglalja, s magyar hazánkat a többi európai társnemzetek mellett független országgal tüntesse fel.

Megszűnnének ezek szerint az Ausztriával való u. n. „közösügyek”, s meg az ezeket intéző „delegáció”, melyhez hasonló állami intézményt ugyis hiába keresnénk az összes civilizált világ közbizáiban. Az ezen gyengén szólva furcsa, s mindenesetre nagyon drága... testület által a másik féllel közösen intézett ügyek u. n. a költőgy, hadügy, s ezekből folyó pénzügy, a magyar országgyűlés elé kerülnek természetesen oly mérvben, a minőben parlamenti megvitatás tárgyát képezik, s a magyar kül- és hadügyminiszter létesítendő tárczái, az eddig közbizilag csonka magyar miniszteriumot teljessé tennék. Mint állam állammal érintkezni, a szomszédos Ausztriával egy azon fejedelm alatt, s fentartanak kölcsönös érdekeinkben, s kölcsönös védelmi kötelezettség mellett a barátságos jó viszont, mi nekünk is, nekik is jobb volna, mint a jelen kesze-kusza, természet ellenes államjogi rendszer.

Hogy a vámtérlet, jegybank stb. közössége imig magától megszűnnék, önként értetik, hisz fentebb érintettem, mikép ez ügyek közös intézése még a 67-es törvény uralma alatt is abban hagyható volna.

Ki pedig azt nem hisz, hogy összes közbajainak főforrása végső elemzésben ez a „közösügyes” rendszer s ennek fertartása, az legyen szíves megfontolni csak azt az egyetlenegyet: hogy hova jutott ez az ország közérköles, törvénytisztelet és politikai karakterek dolgában a 40-es vagy akár csak a 60-as évek óta! A stüledés egyenesen irtóztató, de egyuttal épp oly természetes is, mert ha államjogi rendszert 27 hosszú éven át csak mesterségesen, csellel, valótlán ráfogásokkal, vesztegetéssel, erőszakoskodásokkal stb. szóval általánfogva nemtelen s csak kivételesen becsületes eszközökkel is lehet fentartani, nincs mit csodálkozni azon: hogy így az ország lakosságának összes rétegei kisebb-nagyobb mértékben erkölcsileg inficiáltak. Hoc fonte derivata clades in patriam populumque fluxit — ez az a forrás, melyből minden baj és szerencsétlenség a hazára és népre háramlott!

Ezuttal nem programunk egészét kívánom elírni, részint mivel az országgal eléggé is

*) Pártos Béla „A felekezeti harc ellen” című legújabb röpiratából.

mert, részint pedig azért, mivel nagyon is hosszú nyujtaná jelen röpiratomat. (A program egészéről természetesen és indokolya talán máskor kellőn). Nehány szempontot azonban mégis megvilágítok, mit éppen most részben időkoltnak, részben időszertűnek tartok.

Szólni fogok — erről is csak dióhéjban — a perszonál-unióról, kivihetlenség és kormányképtelenség elnyeléseiről s végre a program demokratikus szabadelvűségéről.

A függetlenségi és 48-as párt őszintén a perszonál-unió alapján áll, azaz azt akarja, hogy ugyanazon személy, ki az u. n. osztrák örökös tartományok fejedelme (1804. óta osztrák császár) egyuttal magyar király is legyen. Ez az egyetlenegy — „közösügyünk” van Ausztriával, ami azonban nem közösügy, hanem az uralkodó személy közössége, ugyanazonossága.

Más közösügyet mi sem a pragmatica sanctióból, sem semmiféle egyéb magyar törvényből nem ismerünk, azokból ki nem olvasunk, az 1867. XII. t.- czikkig, melyet épen megdönteni legfőbb törekvésünk s politikai czélunk, még pedig megalkuvást nem ismerő módon. A kölcsönös védelmi kötelezettség is a fejedelmi személy ugyanazonosságából folyt, mert küllelenség, ki az osztrák császárt támadja, egyuttal a magyar királyt is támogatja és megfordítva, ez a kölcsönös kötelezettség tehát már csakugyan a pragmatica sanctión, de egyszersmind a dolog természetén is alapszik.

Mi nem hiszünk az „Isten kegyelméből” való hatalomszámzatatás középkori miszticizmusában (titokzatosság), mely annyit visszaélést s bajt hozott a világra, hanem hiszünk és terjesztjük azt a felvilágosult tant, mely szerint minden politikai hatalom, tehát a királyi is, a népből, a nemzetből való; mely nemzet ezt a hatalmat szabad akaratából ruházta királyára, ruházta pedig nagyfontosságú politikai és czélszerűségi okoknál fogva örökletesen, így az az ország, hogy a királyi háznak a törvényben körülírt sarjai kimutával a nemzete királyválasztási jogát magának fentartott. Az államjogtudósok és jogbölcsölők azon kérdésével vajjon az örökletesség elve az abszolut igazságnak megfelelő-e vagy sem? mi nem vesződünk, hanem gyakorlati politikát követve, őszintén hiszünk és valljuk, hogy Magyarországon az alkotmányos örökletes monarchia a leghelyesebb államforma. Tesszük pedig ezt leginkább azért, mert úgy tapasztaljuk, hogy a nép maga az alkotmányos monarchikus elv őszinte híve. E tekintetben tehát a regis et populi voluntas a király és nép akarata találkoznak egymással; nagy és szép feladatunk majd az lesz, a királyi akaratot arról meggyőzni, hogy ugy a nemzet, mint a dinasztia jól felfogott érdekében sokkal helyesebb és jobb a tiszta perszonális unió, mint a jelen „közösügyes” (tehát realunius) államjogi rendszer. Ez a feladatunk azonban a dolog természete szerint csak akkor lesz aktuális ha a nemzet többsége maga becsületes képviselő-választások útján a mi programunkat fogja magáévá tenni.

Szép is, helyes is volna ez a függetlenségi program — mondják igen sokan — de kivihetetlen. Hát kivihetetlen igaz! sőt az is marad, ha nemzet maga nem akarja „kivinni”, helyesebben kivívni és megvalósítani azt. A magyar nép maga e tekintetben is általán véve elég jó, sőt tulnyomó nagyobb részben kifogástalan, mert a függetlenségi elv igaz híve és ennek érvényesítését őszintén kívánja. Az újabban helyesen gunyolt u. n. „streberék” elég nagy (talán nagyon is nagy!) tömegéről nem is beszélve, a függetlenebb középosztály sajnos! még mindig távolról sem részesíti, elveinket olymórv támoogatásban, mint azt a nemzeti függetlenség nagy ügye joggal elvárhatná, bár néhány év óta némi örvendetes haladás tapasztalható ezen osztályra nézve is. Ha mi összefont karokkal várjuk míg a sült galamb szánkba repül, vagy keleti fatalizmussal s lomha közönyvel nézzük a dolgok fejlődését, s az ország önállósága érdekében mitsem teszünk vagy alig valamit, akkor persze, hogy kivihetetlen az a 48-as program! Magától az ki nem vívódik soha, ez az egy bizonyos! Össze kell tehát fognunk, sorakoznunk és tömörölnünk, s vállvetve dolgoznunk azon, hogy az ország lakosságának minél nagyobb részét és mielőbb a függetlenségi elv igaz

voltáról meggyőzzük, s tetteles érvényesítésének megnyerjük, akkor csakhamar elfog nemulni a kivihetlenség léha, kislelki mesebeszédje. Mint hajdan Hamilcar karthágói hadvezér, fiát Hannibált, kiléncz éves gyermekkorában a táborban megeskedette, hogy a rómaiakkal soha életében kibékülni nem fog, ugy kellene minden magyar szűlőnek fia zsenge korában fogékony szívébe bele-
táplálni a nemzeti függetlenség iránti hajtalmot és szeretetet s minden ellenkezőnek megvetését s majd meglátnók, sőt kellett volna már eddig is látnunk: kivihető-e vagy sem az a függetlenségi elv? Nemzet, mely szabad és független lenni komolyan akar, már akarata által tényleg azzá válik. Nem frázis ez, hanem a történelem által igazolt valóság.

Éppen ilyen sivár és tires beszéd az is, ha azt mondják sokan, hogy a 48-as függetlenségi párt programjánál fogva nem — kormányképes.

Vajjon?! Hol tanulták ezt a közjogot tisztelt (és nem tisztelt) közösügyes ellenfeleink? Oly messze még csak nem is kell men-
nem, mint sok politikus, történész stb. teszi, hogy minden párt, mely többségre kerül, — már a többségjutás ténye által kormányké-
pessé válik”, mondom ezt nyílt kérdésnek hagyom, de már azt elvitatni soha és semmi körülmények közt nem engedhetem, hogy párt, mely az uralkodó család jogait a maguk egészében elismeri s az államformát (monarchia) fenn akarja tartani, hogy az ilyen párt ne volna kormányképes. A 48-as függetlenségi párt tehát csak oly mérvben kormányképes, mint akármelyik „hatvanhetes” párt, elvi szempontból t. i. tényleg és gyakorlatilag természetesen csak akkor ha a nemzet többségét választások útján a parlamentben elnyerni, mi azonban nem a kormányképes-
ség, hanem a kormányrajutás idejének kérdése. A „kormányképtelenségi” beszéd ezek szerint csak olyan alány és hiábavaló mint a „kivihetlenségi”, annyit ér mind a kettő összevéve, akár az Alvinczy puskája!

A t. Ház.

Budapest, ápril 29.

A mai ülésen több rendbeli bizottsági jelentés előterjesztése után, a melyek legközelebb fognak napirendre tűzteni, az elnök bejelentette, hogy Mária Pia főherceggasszony emlékeztetése jövő szombaton gyászisteni tisztelet fog tartani, mire a híressé vált napirend következett, melyet alig öt perc alatt zajos derűtség közben intézett el a Ház.

Az elnök indítványára kimondták azután, hogy a Ház kedden nem tart ülést, szerdán pedig a miniszterek válaszolnak több rendbeli interpellációra.

Bejelentette az elnök, hogy a belügyminiszter válaszolni akar Györfy Gyulának a biharmegyei és nagyvárdi nöégylet ügyében 1893. nov. 25-én előterjesztett interpellációjára. Az ellenzék csodálkozva nézett össze. Mit akar ez a kormány? Talán végre-valahára kellő tiszteletben részesíti az interpellációs jogot?

Az elnök egymásután sorolta fel a megválaszolandó interpellációkat, a melyeket az előző kormány olympusi nyugalommal negligált.

Igy jelentette be az elnök a miniszteri választ Holló Lajos interpellációjára Kosuth Ferencz választói jogát illetőleg, majd értesült a ház arról, hogy Várad Károlynak 1894. nov. 15-én a rendőrök brutalitásaira vonatkozó interpellációjára is lesz miniszteri válasz.

A ház álmélkodott és csodálkozott. De még fokozódott a csodálkozás, mikor bejelentette az elnök, hogy a kormány tagjai már kedden válaszolnak a bankügyben, a muni-
cipális választások és az udvartartás kérdésében szombaton előterjesztett interpellációkra. Szalay Imre nyomban szóva tette, hogy most válaszolni a régen elévült kérdésekre épp olyan botrány, mint a köteles válaszok elhalasztása s Szilágyi Dezső erre kijelentette, hogy elnöki funkciójában nemcsak a hátralekös interpellációkat tartja nyilván, hanem figyelembe is a minisztereket a válaszolás kötelezettségére. Ezután a Ház hozzájárulván az elnök javaslatához, az ülés végződött.

Egyveleg.

A hatalmak és Japán.

London, ápril 28.

Az „Observer” a következőket írja: Ha a nagyhatalmaknak a keleten való intervenciója csak erkölcsi hatást akar elérni, ugy az haszon nélkül való volna. Ha ellenben az intervenció akcióvá válik, ugy az káros lenne. Japán okosan és a saját érdekében cseleked-
nék, ha a szárazföldi terület átengedéséről lemondana. Viszont Chinának minden barátja a békeszerződés feltételeinek elfogadását fogja ajánlani. Anglia jól teszi, hogy ez ügyben semleges állást foglal el.

A szerb szkuptsinából.

Belgrád, ápril 29.

A szkupstina szombati ülésén Pavlovics alelnök veszélyesnek jelentette ki Szerbiára nézve az új kölcsön feltételeit. Pavlovics felszólalását az egész haladópart helyesléssel fogadta. A kormány attól tartott, hogy a szkupstina az új kölcsönt leszavazza és ezért az elnök az ülést hirtelen bezárta. Az udvar részéről kísérleteket tesznek a differenciák kiegyenlítésére, melyeknek előreláthatólag meg lesz a kívánt eredménye.

Bulgária és Ausztria-Magyarország.

Szófia, ápril 28.

Az ellenzéki lapok a legszenvedélyesebb hangon izgatnak az osztrák-magyar kereskedelmi szerződés ellen, mint a mely a fejedelemség suverénitását sérti; Stoiloff miniszterelnök e szerződés megkötésénél valósággal elárulta az országot és a lapok remélik, hogy a nemzetgyűlés nem fogja ratifikálni a szerződést.

A nunczius nyilatkozatai.

Agliardi nunczius Györből Bécsig utaztában a vasúti kupéban fogadta a „Dunántuli Hirlap” szerkesztőjét és előtte a feltett kérdésekre vonatkozólag a következő nyilatkozatokat tette:

— „Nagy tévedésben van” — mondá a nunczius — „a magyarországi liberális sajtó, midőn gyanusít azzal, hogy kereszties háborút hirdetni jöttek önk közé. Látogatásomnak kettős czéja volt: megismerkedni személyesen a magyarországi katolikusok viszonyával és megbeszélni az egyházi ügyeket az illetékes faktorokkal. Ez jogom és némileg kötelességem, mert mint a Vatikán követe nem csupán a Szent Atyát képviselem a magyar királynál, hanem a magyar katolikus egyházat is az államnál.”

— Magyarországra jövevelekor monseigneur elválasztotta-e személyében az egyházi férfit a diplomatától?

— „Az nálam nem lehetséges. A hol én megjelenek hivatalosan, ott mint a Szent-Szék követe jelenek meg. Téves azonban a lapoknak az a hire, hogy a magyar kormány fölkérésére és oly czélból jöttem volna, hogy megpuhítsam a magyar fópapságot. Ilyenről szó sem volt és nem lehetett annál az oknál fogva sem, mert a magyar kormány informálva van, hogy a magyar püspöki kar teljesen a Vatikán felfogása szerint cselekedett és cselekszik. Igaz, hogy báró Bánffy miniszterelnök Bécsben nálam tett látogatásakor szóba hozta a napirenden levő ügyeket, de én már akkor kifejtettem, miszerint a béke hő vágyunk, de hogy létesüljön, az nem tőlünk függ.

Újabb momentum azóta nem merült fel az általános egyházpolitikai kérdésekben s így Budapestben nála való megjelenésem nem volt egyébe udvariassági tényről (une acte de courtoisie). A mi Wlacciss miniszter urat illeti, bizonyos betöltetlen egyházi állások kérdését szóba hoztam nála. Tudomásom szerint azonban sem a lugosi, sem a rozsnyói püspöki székek betöltését illetőleg végleges intézkedés nem történt. Rezei Szilvusz kinevezetésének hírében alighanem tévedtek a lapok.

Óriási katasztrófa.

Az epinál katasztrófáról, melyet egy táviratunk nyomán jelentettünk, újabban a következő részleteket írják:

Epinal, ápril 28.

A katasztrófa hajnali 5 órakor történt, Epinal és Bouzey közt, hirtelen, minden elő-
jel nélkül, a mely csak sejténi is engedte volna ezt a borzasztó eseményt. Óriási víztömeg zudult a Bouzey-völgyre, mely egész ház sorokat söpört ellakosságával együtt, a fákat tövestől kitepte s mért-földekre mindent elpusztított, a mi csak utjába esett. A völgyben két méter magas volt az árvíz. Eddig mintegy 80 holttestet találtak, de az áldozatok száma meghaladja a

százat is. A kárt körülbelül 50 millióra be-
csülik. Faure elnök, mielőtt a katasztrófa-
ról értesült, egyik segédtisztjét a helyszínére
küldötte.

Ujabb jelentések szerint az elöntött
 völgy szomorú képet nyújt. Az utak tele van-
nak emberi és állati hullakkal. Sokat szen-
vednek a szomszédos községek is. Így Doniév-
ra-ben 17 ház dült össze és 25 ember víz-
be fullt, Oncourtban 3 ház és 1 ember esett
áldozatul. Uregnyben pedig 16 ház és szin-
tén több emberélet pusztult. Tizenhatsz em-
ber eltűnt. Azt hiszik, hogy a gátszakadás ál-
dozatainak száma mintegy ötszáz.

A bouzei rezervoár a keleti tenger
számára készült s állítólag 7 millió kubik-
méter víztömeget tartalmazott. A rezervoár
egy 500 méter hosszú gáttal volt elzárva,
a melyet 1879-től 1884-ik év végeig építettek,
s 1884-ik évben újból kiszélesítették és me-
gerősítették.

A gát oldalfalai 20 méter magasak s
ugyancsak 20 méter szélesek voltak, mélyen,
mintegy kilencz méterre belenyultak a föld-
be. Építése óta sohasem nyújtott ez a hatal-
mas gát semmiféle aggályra sem okot. Szinte
elképzeltetetlen volt, hogy valaha is megta-
gadja a szolgálatot, dacára annak, hogy fa-
lai állandóan olyan óriási víztömeg nyomá-
sának voltak kitéve. Csak nemrég is hatósá-
gilag megvizsgálták az óriási gátművet és
semmiféle gyanus jelenséget nem vettek rajta
észre.

A katasztrófa híre egész Franciaor-
szágban nagy izgalmat keltett.

Előléptetések a kir. honvéd- ségről.

A kir. honvédség „Rendeleti Közlönye”
legközelebbi számában közölni fogja a kir.
honvédség körében május 1-ével történő elő-
léptetéseket.

Ezekben az előléptetéseken semmi fel-
tűnő nincs. Sangsor szerint lépnek elő úgy
szólván valamennyien, a kiket a kitüntetés
ezuttal ér.

Előléptek ugyanis.

A gyalogságnál:

Altábornaggyá:

csásförd-jóbbaházi Bolla Kálmán tábor-
nok, cs. és kir. kamarás, a III. honvédker-
tet (Kassa) parancsnoka.

Tábornokká:

kosztentfalvi és hegyaljai Pacor Ede ez-
redes, a ki ezzel a közönségesregről vissza-
helyeztetett a kir. honvédséghez.

Valóságos dandárparancsno-
kokká:

jekel- és margitfalvi Jekelfalussy La-
jos ezredes, a 80-ik honvédgyalogdandár (Deb-
reczen) és

Csesznák Benő ezredes, a 73-ik hon-
védgyalogdandár (Pozsony) ideiglenes pa-
rancsnokká.

Ezredesekké:

győr-szent-mártoni Stájer István,

oszlányi Tagányi János és

felső-rasztkai Koblicz Lajos alezredesek.

Ezekben kívül előléptett még: 5 őrnagy alez-
redessé, 12 I. osztályú százados őrnaggyá,
20 II. osztályú százados I. osztályú századosá,
28 főhadnagy II. osztályú századosá, 32 had-
nagy főhadnaggyá és 30 hadapród-tiszthe-
lyettes hadnaggyá.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1895. április 30.

Hasonló és nem hasonló.

REGÉNY.

M. E. Braddontól.

Két kötetben.

Fordította: Amica.

Első kötet.

XXIII.

A Terrasson.

(Folytatás.)

(64.)

Igen, ő el tudta képzelni azt az életet,
melyet előtte leirt, az örökös napfény, festői
emberek és idegen országok szabadságában
töltött életet; olyan életet, mely mindig vál-
tozik, mindig új és csodálatos lesz szerelem-
mel; olyan életet, a melytől a svájci hegyek
és tavak között töltött hosszú mézes heteiben
lehetőségek képzelt, midőn a szultánját, mint
rabszolganő szolgáltatta ki — egy mosoly által
boldoggá volt téve. Azokban a napokban bol-
dognak képzelte magát és készséggel volt a
férje rabszolgája; de most fordítva áll a dolog,
a ki most eszedik, az lesz a rabszolgája és ő
lesz a szultánja. A St.-Austell szerelme oda-
adó volt — sőt tisztellett; Helén először
értezte, hogy mi az fiatalnak és szépnek lenni
— és imádvá.

E homályos világtájakban St. Austell
nagyon érdekelt volt. Halvány színe, a finom
vonások, melyek a kicsapongások számos
évadai után kissé meg volt nyulva; az ál-
modozó kékes szürke szemek, a finom met-

A lovasságnál.

Ezredessé

nem lépett elő senki.

Alezredessé:

Molnár Ákos őrnagy, a debreczeni 2-ik
honvédhuszárezred I. oszt. parancsnoka.

Őrnaggyokká:

Kozina János, Lösch József, Csicsery
Géza, bartavári Bartuska Miksa és Sauter
Gáspár I. oszt. századosok.

I. oszt. századosokká:

Nagy Miklós, nagyatjai Tantossy Sán-
dor, Liedemann Vilmos, Zwicker Ferencz,
balázsfalvi Kiss Aladár cs. és kir. kamarás
és Plank Ede II. oszt. századosok.

II. oszt. századosokká:

Stéger Pál, jeszeniceai Jankovich Mik-
lós, Hegedűs Sándor, lovag Ybl Miklós, kis-
ruszkai Cserépy György, Hegedűs Pál, galant-
hai Nagy Károly, makkos-heteyi Hettyey
Gyula cs. és kir. kamarás, bocsaári Mocsáry
István cs. és kir. kamarás, Faragó Károly és
érkeserői Andrassy Béla főhadnagyk.

Főhadnaggyokká:

Lukács István, Viczián Albert, makói
Makay Gyula, Szeleczky Andor ghiczi-assa és
ablancz kúrti Ghycoz Géza, nádasi Nádosy
György és Baintner Ernő hadnagyk, vala-
mint áthelyeztetett gyulai Gaál Ernő tart.
főhadnagy ugyanezen ranggal a tetteles ál-
lományba.

Hadnaggyokká:

péchyfalusi Péchy Sándor, széplaki br.
Petrichevich-Horváth Gábor, dabasi Halász
Miklós, hatmansdorfi Hatfaludy György, fel-
ső-eőri Cseresnyés Zoltán, Rozinszky Gyula,
Bottlik János, Latkóczy Rezső, Andrassy Mi-
hály, jadranski Jarab József, okányi Szilágyi
József és Cornides Sándor hadapród-tiszthe-
lyettesek.

Hasonlóan sokan léptek elő a gyalog-
ság és lovasság tartalékában, a hadbírósgá-
nál, a korona-őrségnél, a kir. honvédségi in-
tézetknél levő kirendeltetéseknél, a lelkes
karnál, az orvosi karnál, a számvérségnél,
a kezelősegnél, az élelmezésnél, hadbiztossá-
gnál, a gyógyszerészetnél, állatorvosi karnál,
valamint a csendőrségnél is.

Levél.

Brassó, ápr. 26.

Említettem közelebbi levelemben egy
itteni áll. el. isk. tanítónak méltatlan meg-
hurezoltatását és az itteni törvényszékek az
ellene indított vizsgálat megszüntetését. Most
már nem lesz érdekeltlen olvashatni a brassói
állami iskolák gondnokának azon tanító-
hoz intézett levelét, melyből kitetszik az, hogy
a tanító teljes elégtételt nyert. A levél szó-
ról-szóra így hangzik:

B. S. áll. el. isk. vezértanító urnak Helyben.

A brassómegyei kir. tanfelügyelő ngs.
Kakujai Károly ur idei április 23-án 514.
sz. a. kelt átirata értelmében mai napon tar-
tott gondnoksági gyűlésből örömmel értesít-
jük, hogy miután a brassói t. cz. kir. tör-
vényszék szoros vizsgálat után és folytán őnt
az ellene fölmertült terhes vád alól teljesen
fölmentette: eddigi állásába visszahelyezték
és felszólítjuk, hogy holnap, u. m. f. hó 25-
kén reggel 7 órakor eddigi vezértanítói állá-
sát és az iskola vezetését vegye át és a ta-
nitást folytassa.

Nagy lelki megnyugvásunkra szolgál
őnt több havi méltatlan és meg nem érde-
melt szenvedése után megint teljesen rehabi-
litálva, ezen állásban üdvözölni, melyben fá-
radhatatlan szorgalma, kötelességének lelki-
ismeretes teljesítése és példás jelleme s ma-
szettü száj és áll, a szép magas értelmes hom-
lok, melyen a haj kissé gyűrűlni kezdett, mind
olyan tipusnak a sajátosságai voltak, melyeket
az asszonyok „érdekesnek” szoktak nevezni.
Helén éppen olyan mélyen érezte az arc
igézetét, mint a dallamos hang bűbáját. Hall-
gatva állott az oldala mellett, engedte, hogy
a kezét szorítsa, engedte, hogy győzelméről
biztosítsa magát.

A zenekar a terras másik végén volt,
lady Glandore és a barátai ottan voltak apró
csoportokban összegyűlve, de a melyek most
már gyorsan ritkultak. A Helén és társa ma-
gányába a keringő hangja távolról és töre-
deve jött. Nem hallottak semmit, csak a
dallam koronkénti hullámzását, nem hallot-
tak emberi hangokat, mig végre egy hang
egész közéről, mint a menyidőrgés hangja i-
jesztette meg őket.

— Helén, én mindenféle káretelek —
mondá Belfield Valentin — és azt kezdtem
hinni, hogy Adrián bolondná tett, midőn azt
mondta, hogy itt vagy.

A virág-ágyak között csillogó és a pál-
mák közé helyezett kis aranyos színtű lán-
pák bizonytalan világában, a két testvér egy-
más mellett állottak, esteli ruhájukban egé-
sen egyformán öltözve, hasonlóak voltak és
mégis különbözők. Valentin széles vállú volt
és erősebbnek látszott és egy vagy két hü-
velyekkel magasabb volt a testvérénél; Adrián
szikár volt és gyenge, nagyon finom voná-
sokkal. Mintha a szellem és a hus két külön-
böző alakban lettek volna megtestesítve.

A Helén hangja remegett, midőn a fér-
jét üdvözölte, de egy ily váratlan találkozás-
nál egy kis izgatottság csak természetes volt.

— Val, mikor jöttél vissza? kérdé. Ez
nem hasonlít hozzád, hogy engem a társa-
ságban felkeress.

— Természetes, hogy nem hasonlít hoz-
zád, — válaszolá Val oly gondtalanul — a

gaviselete által gondnokságunk és a nagy kö-
zönség elismerését kiérdemelte.

Brassó, 1895. április 29-én.

Dr. O t r o b á n Nándor, gond. elnök.
R a d á n y i József, M o l n á r János, A r o n-
sohn Löbel, V e r z á r Lukács.

E másolat hitelű: K o o s Ferencz.

r. l.

MINDENFELE.

Kolozsvár, április 30.

— Az „Ellenzék” legközelebbi szá-
ma csütörtökön, május másodikán je-
lenik meg. A budapesti hírlapszedők
kérését intézték a napilapok szerkesz-
tőihez, mely szerint május elsejétől haj-
tanák megünnepelni, s ez okból holnap,
valamint május 2-án reggel Budapes-
ten egyetlen lap sem jelenik meg. A mi
szedőink — solidarisok lévén fővárosi
kollégáikkal — szintén arra kérték
lapunk szerkesztőjét, hogy egy napi
szünetet engedélyezzen, s így lapunk
közelebbi száma csütörtökön délután
jelenik meg.

— Május 1. Holnap a természet szép
ünnepe lesz. Az öröm élet és feltámadás di-
adalát hirdeti a kibontakozó rügy, a nyíló
virág és a természet ékeskedni induló pom-
pája. — Ősi szokás szerint zene hangzik
végig az utcákon, a zöldbe verődő sétatér-
en és a közönség — ha kedve az idő — korán
kel, hogy részt vegyen a nyíló természet
ünnepején. Divatos lesz egy zöld levél
a kalapok mellett és egy-egy virág csokor
a kebleken. A kora reggeli órákban pedig
nagy közönség lepi el a sétatér, hogy a
hosszu fagyos tél után gyönyörködje a me-
gérkezett tavasz bűbájában.

— Az idő. Az erdélyi részek minden
pontján száraz volt az idő tegnap is. Pedig
a királyhágón túli részekben a meteorologia
tegnapról összeállított sürgöny jelentése szor-
int Orsovától Bécsig csaknem minden vidé-
ken esett. A jövődőlés azt mondja, hogy
most Kelet felé jó az esős idő, hűvösebb lesz
a levegő és élénkebb szelek lesznek. Közön-
jük az ilyen jövődőlést, a mi nem valami
szép május 1-ét helyez kilátásba.

— A rendőrség és május 1-je. A ko-
lozsvári rendőrség felsőbb rendeletere minden
intézkedést megtett hogy a holnapi napon
mindenféle rendőrségi vagy nagyobb cso-
portosulás megakadályoztassék.

— Gyáripár Kolozsváron. Kolozsvárt
a vasút-állomást olyan szerencsétlen helyre te-
lepítették, hogy a gyárak, melyek a vasut-
állomások közelébe helyezkednek s a vasutal
egyenes összeköttetésbe hozzák a telepeket
évtizedeken át nem létesülhettek. Az állam-
vasutak épületeire is szűk az alkalmas terít-
let, gyárak létesítésére hely épen nincsen. Ez
az állapot most előnyösen meg fog változni.
— Kolozsmonostor a városhoz történt esat-
olásával egy gyáripárka alkalmas területet
nyert a város, melyet a közúti vasut össze-
köt az államvasutakkal is. Ennek követke-
zésben most létesíteni lehetne papír, gyufa,
posztó gyárt, a borméletek feldolgozására be-
rendezett gyárakat, valamint hajlított bu-
tor gyártat is, — mely annál jöve-
delmezőbb vállalat lenne, — mert
ha a Hidegszamos felé tovább építik a vasutat,

a faszállítás könnyű lesz és kevésbé fog ke-
rültni. Ez irányban mozzalom indult meg,
hogy a nagyobb tőkék tulajdonosait tájéko-
zassák s vagy bel vagy külföldi vállalkozókat
nyerjenek meg gyárak felállítására.

— Az ítélet utójátéka. A külvárosi né-
pek rakoncátlan természetét mi se mutatja
jobban, mint a naponta előforduló verekedé-
sek. Tegnap az egyik elítélt gyilkos legény apja,
Makó György betért egy külközép-utcai pá-
linka-mérésbe, a hol szintén pálinkázgatótt Hu-
nyadi I. uram, külvárosi gazda. A bűnperből
kifolyólag szökváltásba elegyedtek, mialatt
odakerült Hunyadi fia és a végén Makót úgy
helyben hagyták, hogy annak mind a két
lába eltört. A különben házastárs természet-
szeti Makót most a kórházban ápolják.

— Színház. Tegnap premierre volt szin-
házunkban: Sacher Masochnak, az eléggé
ismert nevű novelláinak „Z s a r n o k o k
és r a b s z o l g á k” cz. 5 felvonásos drá-
ma került színre, minden magyar színpadot
megelőzőleg, S t ö g e r Aladár fordításában.
Bizony kárba vesztett munka volt ezt a dar-
bot lefordítani; de még kevésbé érdemelte
meg a színrehozatal. A drámának valóságos
bohóza ez a mű, annyai abszurdum, színpadi
képtelenség és hihetlenség van benne. És
a legnagyobb komikum abban van, hogy a
szerző elég naiv volt azt hinni, hogy valaki
majd komolyan veszi ezeket az abszurd dol-
gokat. Nagy eszmékkel dobálózik a szerző a
darabban: női emáncipáció, arisztokracia
és demokrácia, polgári házasság, a becstelen
kérdése stb. stb. hangzatosak vannak itt, de
hogy mit akar velük a szerző, arról senki
sem szerethet magának fogalmat. Nemesak
egyetlenegy jól megalkotott jellem nincs a
darabban; nemesak az összehűzés, bonyo-
dalom és kifejtet hiányzik általában: de
egyetlenegy jól megjátszható szerep
s egyetlenegy költőinek mondható jelenet
sincs a darabban, de van annál több vissza-
tasztító, érthetlenségével és lehetetlenségé-
vel nevetséges helyzet, semmit mondó frázis,
bőbeszédű prózai áradás. A legnagyobb jó-
indulat mellett sem mondhat erről a darab-
ról — drámai és esztetikai szempontból —
senki semmi jót. Hasonlóképpen a fordításról
sem szólhat senki valami nagy dicsérrel.
Az is prózai és darabos. Kár is lett volna
több időt és gondot vesztegetni ennek a da-
rabnak az átküldetésére, melynek az a hivatása
volt, hogy egy estén bosszankodjék rajta a
kolozsvári publikum. E fajta mulatságtól igá-
zán megkímélhetné a színházi igazgatóság
a közönséget. A szereplők, bár egyeznek, külö-
nösen Hunyady Margit minden lehetőt
megtettek a siker érdekében, semmit sem
tudtak teremteni a gyenge alkotásból.

— Hunyady Margit jutalomjátéka hol-
nap szerdán lesz. D a n d e t Alfonsnak új
drámáját, „A létért való küzdelmet” választ-
otta jutalomjátékaul, mely az idén a buda-
pesti nemzeti színházban egyik legkedveltebb
ujdonsága volt, s a mely ezuttal először
kerül előadásra színpadunkon. Hunyady
Margit a legnagyobb drámai művésznője
színházunknak, a ki veleszületett nagy te-
hetséget mindig mélyreható tanulmánnyal
párosítja mi alakításait igazi művészi magas-
latra emeli. A női léleknek legapróbb mozma-
nait is ismeri s alakításai valóságos psicho-
logiai tanulmányt nyújtanak. A kolozsvári
közönségnek holnap lesz alkalma jeles tragikánk

iránt való elismerését kifejezni. S ez a körül-
mény bizonyára telt házat fog teremteni a
holnapi előadásra, melynek érdekességét emeli
az a körülmény, hogy Dandettnek legújabb s
egyik legérdekesebbnek ígérkező társadalmi
drámáját ezuttal lesz alkalma látni a kolozs-
vári közönségnek. A holnapi előadás egysze-
rűm ind az idei színházi szezon utolsó előtti
előadása lesz.

— Gyógyszerész majális. A gyógyszer-
észettan hallgatók évek óta megtartott jó
hírnévűek örvendő majálisokat az idén is
megtartják, s tegnap tartott népes gyűlés-
kőn megválasztották a rendezőség tisztikarát.
A Debreczeni Károly elnöke alatt működő
rendező bizottságnak alelnökei: König Károly,
és Hintz György, titkára: Biró Bódog, pénz-
tárosa: Horváth Miklós, ellenőre: Piskolty
Zoltán. A majális napja még nincs megál-
lápítva, de valószínűleg május hó második
felében lesz. Az egész rendező bizottság buz-
gón fáradozik a majális sikere érdekében.

— Uj menetrend. Folyó évi május hó
1-től a m. kir. államvasutak összes vonalain
uj menetrend lép életbe. A Kolozsvárról in-
duló személyszállító vonatok indulása az 505.
számú Budapest felé menő személyvonatot ki-
véve, teljesen változatlanul maradnak, mig az
505. számú személyvonat, mely eddig reggel
7 óra 30 perczkor indult, május 1-től már 7
órákor fog indulni. A szamosvölgyi vasuton
szintén változás állott be, a mennyiben a na-
ponta este 6 órákor indult 42. számú vegyes
vonat felében elmarad, és helyette a 14. sz.
vegyes vonat fog közlekedni mindennap délu-
tán 4 óra 41 perczkor, a reggeli személyvo-
nat indulási ideje változatlanul marad.

— Az őshaza felé. Zichy Jenő gr.
és tudós társai ma reggel 7 órákor keltak
utra a budapesti keleti pályaudvarból, hogy
felkutassák a magyarok őshazáját, valahol
messze Ázsiában, az Ural tövében. Vasárnap
este barátai búcsulakomát rendeztek a Pan-
ónia-szálló külön termében a kitűnő hazafi
tisztelőre. A diszes társaságban ott voltak:
Apponyi Albert gróf, Atzél Béla báró, Bartha
Miklós, Meszlényi Lajos, Chemel Gyula, Lits
Gyula, Szacsavai Sándor, Telegdy József, báró
Splényi Ödön, Fiáth Imre báró, Fernbach Jó-
zsef, Szalay Imre, Polónyi Géza, Rudnyánszky
Béla, Sággy Gyula és még számosan, a kik
mindannyian fényes és szerencsés visszatérést
kívántak az őshaza felé indulóknak.

— A kolozsvári menza és a diákkon-
gressus. A kolozsvári diákszálló 100-as bi-
zottsága tegnap gyűlésen a debreczeni diák-
kongresszusra a következő delegátusokat vá-
lasztotta meg: Krenner Miklós elnök vezetésé-
alatt Horovitz József, Krámer Jenő és Si-
posz Gábor joghallgatókat. A kongresszus ko-
lozsvári előadójának (diákszálló) Krenner Mi-
klos elnököt jelölte ki.

— A tanárjelöltek segély-egylete a deb-
reczeni III. országos kongresszusra László
elnök vezetésével Krenner Miklós és Ve-
ress Béla bölcselőhallgatókat küldötte ki.

— A kolozsi fürdő veszedelemben. A
kolozsi fürdő veszedelemben forgott a mos-
tani tavaszon. A tengeri fürdő-t ugyanis
eltemetve fenyegette a tő hátsó részén me-
redező heg. E pala és sörétegekből álló hegy
a tavaszi esőzések és olvadás következtében
megindult lefelé s egy része beomlott a tóba,
a melyben nyáron át vidáman lubicskolnak
a „gyógyítók”. A sós fürdő tavát azon-
ban remélhetőleg kitisztítják a hegyből oda-
omlott törmeléktől mire a fürdő-idején bekö-

— Valentin, az idő nagyon jó volt
hozzám. A szívem teljesen meggyógyult és
Helénre úgy tudok gondolni mint testvé-
remre és úgy tudom szeretni, a hogy egy
nővért kell szeretni. Soha sem tudom elfe-
lejteni, hogy ő az első nő, a kit szerettem.
— Hát a másodikkal hogy vagyunk
Adrián? Még nincs második. Azt nem mon-
dom magamról, hogy soha sem fogok ismét
szeretni. Az élet változékonyságát jelent és
a meddig az ember él, mindig változhatik.
De Valentin, nem tehetsz róla, ha azt kívá-
nom, hogy bár te és Helén kevésbé volná-
tok fashinabek. Nekem nem tetszik ez a ti
külön világ életetek.

— Édes lelkem, mi úgy élünk, a hogy
a többiek élnek — válaszolá Valentin köny-
nyedén. Én nem olyanféle ember vagyok, a
kit egy asszony kötevény szolgálatához lehes-
sen kötni, legyen az feleség vagy szerető; hogy
én az ajtóközében álljak, a mi a feleség-
em tánczol; az általam halálosan unott szin-
darabokat végig ültem, a mi a feleségem azt
nézi; a Rown le s fel ügessenek az oldala mel-
lett, mig ő jobbra-balra közöngött az embe-
reknek és az utolsó divatu lovagló ruháját
mutogatja. Ha Helén és én életünknek a
hátralevő részét együtt akarjuk töltöni, köl-
csönös szabadságot kell egymásnak adnunk,
hogy tetszésünk szerint mulassuk magunkat.
Helénnek kitűnő gardírozója van és én ha-
gyom, hogy mulassa ki magát, egy pár évad
alatt ugys megfogja azt unni.

— És ha majd megújja ezt a mula-
tást, otthon üljön a tűz mellett — egyedül?
— Édes Adrián, ne prédikálj. Ki tud-
ja? Lehet, hogy arra az időre én is megunom
az életet és otthon ülök a tűz mellett és do-
hányozom — vagy a könyveket buvom, mint
te. De még az az idő elkövetkezik, Helén
és én pompásan megélünk együtt.

(Folytatása köv.)

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezzel közhirre teszi, hogy a bánffy-hunyadi kir. járásbíróság 1254., 4699—1895., 5221—1894., 1026. p. számú végzése által Lung Luka, Zsellér Gligor, Mátyás Ferencz és Gampe Márton javára Szerekusz Onucz és Zsellér Vaszilie n.-sebesi lakosok ellen 1400 frt, 500 frt, 1000 frt, 102 frt tőke, ezeknek jegyzőkönyvileg már felszámított 6% kamatai és eddig összesen 129 frt 51 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és felülfoglalt és 1161 frt 20 krra becsült szarvasmarhák, sertések, juhok, kecskék, szőke, szalma, tutajba rakott épületek, fenyő-rönkök, libák, láda, konyhaművek, hámbar, hordó, darócznak való posztó stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladottnak.

Mely árverésnek a 1899—1895. p. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis N.-Sebesen 1895. évi május hó 3-ik napjának délelőtti 9 órakor és Csucsán 1895. évi május hó 3-ik napjának délutáni 4 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezzel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint fizetendő.

Kelt B.-Hunyadon, 1895. évi április hó 19. napján.

CSUTAK JÁNOS,
kir. járásbíró végrehajtó.

BÉRBE ADÓ

AZ

„Európa“-szálloda,

(tizennyolcz fényesen butorozott vendégszobával, diszes nagy ebédlő terem stb.)

Deesen.

Értekezhetni ugyanott tulajdonos: **NALÁCZY FARKASSAL.**
299. (1—6)

POSZLER ÉS TÁRSA

LEGNAGYOBB KÉZMŰ- ÉS DIVATÁRU RAKTÁRA,
Kolozsvárt, Hungária-szálloda alatt.

Ismét eladók részére raktárunk nagybani eladással van összekötve, s azon előnyös helyzetben vagyunk, hogy kisebb bevásárlásoknál méter és darabonként hasonló olcsó árakban szolgálhatjuk ki áruinkat.

Szabott árak! — Azonnali fizetés!
vagy utánvétel mellett küldve:

Creton Woal 22 krtól feljebb.	Olajos paplan . 180 feljebb.
Batis, Mouslin 36 " "	Szőrtatlas paplan 420 "
Atlas Satten 50 " "	Selyem paplan . 720 "
Ször kelme 28 " "	Tengerifü matrác 3—
Ternő kelme 60 " "	Ször matrác . 11—
Csipe függöny 16 " "	Selyem napernyő 165 "
Futó szőnyeg 18 " "	Esőernyő . —95 "
Chiffon vászon 18 " "	Nagy szőnyeg asztal alá 240 "
Alföldi vászon 18 " "	Lenvászon 30 rőf 450 "

2 darab Tunis Függöny egy ablakra . 160 } minden színben.
3 " Tunis ág- és asztalterítő . 290 }

Turista ingek, nyakkendők, gallér és kézelők, himzések, csipkék, szallagok, keztyűk, minden rangu női- és férficzipők, harisnyák, miderek és minden rövid árukból

NAGY VÁLASZTÉK.

288. (2—10)

Egy Wiese-féle

használt, de kitűnő karban levő

Wertheim-szekrény

eladó.

Megtekinthető a Biasini-szállodában.

283. (2—3)

VOJTEKÉS WEISZ
gyógyárú-üzlete
ARADON
Ár. 25 kcn

EZ A LEGJOBB

RUHA TISZTÍTÓ SZER

Kolozsvárt kapható: Burger Frigyes, Weick József, Csiky I., Bartsay M. és Kónya Sándor keresk. uraknál. 250. (6—30)

MAGYAR MEZŐGAZDÁK SZÖVETKEZETE,

Budapest, Alkotmány-utca 31. szám.

172. (20—50)

A szövetség célja: I. Olcsó közvetítés gazdas. felszerelési és fogyasztási cikkek beszerzésénél. II. Mezei gazdas. termények legelőnyösebb értékesítése. III. Hitelnyújtás a tagok részére.

Üzleti berendezés.

Sürgőnyezim: Mezőgazdák, Budapest.
Hiv. órá 1/9—1-ig és 2—5-ig.
Áruraktár címe: M. Á. V. nyugati pályaudvarán lévő közraktári vállalat XX. számú raktár.

Adriance, Platt & Co.
new-yorki gyáros

Kizárólagos képviselősege
arató- és kaszáló gépekre.

V. VERMOREL eredeti
„ECLAIR“

permetezőinek
„Kizárólagos képviselősege.“

Bánki-Csonka szabadalmazott
1, 2 és 4 lóerejű gazdasági

Petroleummotorok
képviselesége.

Vetőmag-osztály.

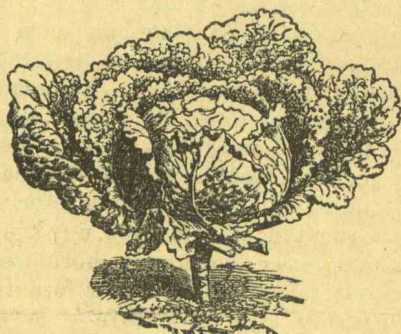
Mindennemű vetőmagvak megvétele és eladása. Eredeti külföldi magvak. Heremagvak bérrostartása.

Gazdasági gép-osztály.

M. k. államvas. gépgyára mezőgazdasági gépeinek szövetségi képviselősege.

Bergedorfi vasgyár világhírt

„Alfa“ lefűlőző
és egyéb tejjgazdasági gépeinek
„kizárólagos képviselősege.“

Egész friss
vetemény, virág-
és
gazdasági magvak

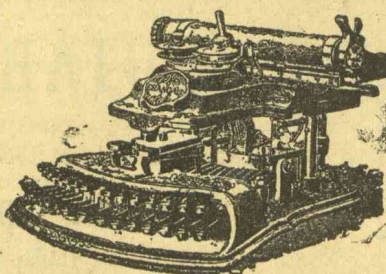
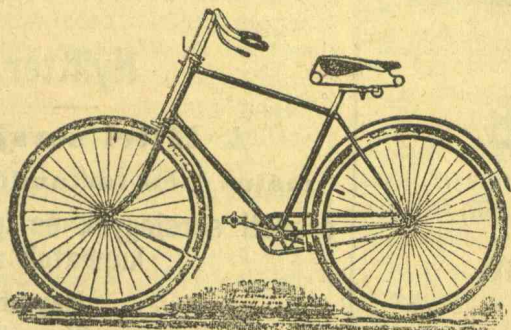
tiszta és megbízható minőségben kapható:

Tauffer Ferencz utódánál Kolozsvárt,

erdélyrészi első és legnagyobb magkereskedésében.

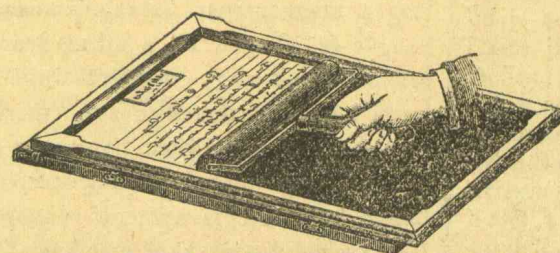
Ajánlok államilag ólomzárolt francia és magyar luczernát, lóherét, fűmagvak, répamagvak stb.

Arjegyzékek ingyen és bérmentve.

A kerékpár-sporthoz szükséges összes felszerelések legjobb minőségben, legolcsóbban nálam beszerezhetők. — Angol és belföldi gyártmányu bicyclik nagy választékban; továbbá a „Crandall“ amerikai gyorsíró-gép, a „Kosmopolit“ emeltyű rendszerű írógép, az „Edison-féle Mineograph“ iratsokszorozító készülék mindig raktáron vannak és nálam gyári áron beszerezhetők.

Nagy raktárt tartok az összes gazdasági gépek és eszközökből; ugymint: ekék, boronák, fűkaszaló, arató-gépek, széna-gyűjtők, cséplőgépeket kéz- és lóerőre, rosták, trieurók stb.

150. (18—x)